

Sprawozdanie z działalności Fototeki Lanckorońskich PAU za okres od czerwca 2016 do kwietnia 2017

Fototeka Lanckorońskich jako jeden z największych monotematycznych zbiorów fotografii ponownie zaczyna wzbudzać coraz większe zainteresowanie uczonych (głównie archeologów i historyków sztuki). Dostrzegana jest zarówno wartość dokumentacyjna, jak i artystyczna tego archiwalnego zbioru dziewiętnastowiecznych fotografii. Zasób jest w dalszym ciągu sukcesywnie porządkowany i opracowywany. Trwa również jego systematyczna digitalizacja i towarzysząca jej popularyzacja zasobu. W części należącej do Polskiej Akademii Umiejętności do końca roku 2016 przygotowanych zostało ogółem 800 rekordów opisowych i tyleż samo digitalizatów fotografii. W części zasobu należącego do Polskiej Akademii Nauk w minionym okresie sprawozdawczym kontynuowano digitalizację 2718 obiektów z ich całkowitej (w tej części zasobu) liczby 5774 sztuk.

Rozpoczęto równocześnie prace nad przygotowaniem przewodnika po tej części zasobu oraz szerszej publikacji naukowej dotyczącej historii zbioru fotografii, zgromadzonych przez Karola Lanckorońskiego i przekazanych za pośrednictwem Karoliny Lanckorońskiej Polskiej Akademii Umiejętności w roku 1929.

Fototeka Lanckorońskich PAU, w związku ze zbliżającą się w roku 2019 dziewięćdziesiątą rocznicą przekazania Akademii daru fotografii, rozpoczęła starania o przygotowanie jubileuszowej wystawy.

W minionym okresie sprawozdawczym (marzec 2017) zasób Fototeki Lanckorońskich PAU powiększył się o 33 fotografie z albumu *Die Skulpturen des Pergamon-Museum in Photographien*, Verlag von Georg Reimer, Berlin 1903. Fotografie te stanowiły uprzednio część zbioru Karola Lanckorońskiego przetransportowaną z Rzymu do Kórnika (lata 70. XX w.), a następnie do Instytutu Sztuki PAN w Warszawie.

Opracował
Adam Korczyński